



DGA: TBS-vordering salderen met schuld aan BV

26 juni 2012

De directeur-groootaandeelhouder die een vordering op zijn BV heeft, moet die in box 1 verantwoorden, onder de terbeschikkingstellingsregeling. Een schuld aan diezelfde BV valt bij de DGA in box 3. Als de DGA zijn vordering op de BV moet afwaarderen – vanwege een verslechterde vermogenspositie van de BV – moet hij die vordering eerst salderen met de schuld aan de BV. Dat de vordering en schuld in twee verschillende boxen vallen, doet daarbij niet terzake, zo heeft de Rechtbank Haarlem onlangs beslist.

Het echtpaar Sprong - van den Berg had alle aandelen in Holding BV X, die op haar beurt alle aandelen van de werkmaatschappij BV Y hield. Karel Sprong had een vordering op BV X, per 30 september 2007, groot € 220.190. Die vordering was ontstaan doordat BV X de huur van het pand dat zij van Sprong huurde, al geruime tijd niet had betaald had. Sprong had die vordering in box 1 onder de TBS-regeling aangegeven. Daarnaast had Sprong per 30 september 2007 een schuld aan BV X van € 184.455.

Met BV X (en haar dochtervennootschap BV Y) ging het financieel niet best. Sprong en Van den Berg verkochten hun aandelen in BV X per 1 oktober 2007 aan een derde voor € 1. Sprong waardeerde zijn vordering op BV X in de aangifte IB 2007 af tot op nihil, de schuld aan BV X voerde hij in box 3 op voor de volle, nominale waarde.

De inspecteur accepteerde de afboeking op de vordering op BV X niet. Hij stelde dat Sprong zijn vordering moest verrekenen met de schuld aan de BV en dat de afwaardering tot een bedrag van € 184.455 niet acceptabel was.

Sprong verzette zich daar tegen. Hij voerde aan dat zijn vordering op de BV een duidelijke TBS-oorsprong had; zijn vordering was ontstaan doordat de BV hem over een reeks van jaar nog huur verschuldigd was over het bedrijfspand dat ze van hem huurde. De schuld aan de BV was ontstaan door privé-opnamen. Nu de vordering en schuld fiscaal in verschillende boxen verantwoord moesten worden, konden die niet met elkaar in box I verrekend worden.

Rechtbank Haarlem stelde de inspecteur in het gelijk. Uit de overeenkomst tot verkoop van de aandelen BV X bleek duidelijk dat Sprong's vordering verrekend was met zijn schuld aan de BV, en dat de per saldo resterende schuld van BV Z aan Sprong was overgedragen aan de koper van de aandelen, zonder enige vergoeding, en dat daarvoor kwijting was verleend. Door deze verrekening waren de vordering en schuld van Sprong tot het gemeenschappelijk beloop van € 184.455 teniet gegaan, en bleef er voor Sprong een vordering over van € 35.736 die hij bij de verkoop voor nihil had overgedragen. Van een hogere afwaardering dan dit bedrag kon geen sprake zijn, de inspecteur had van de afwaardering terecht € 184.455 niet geaccepteerd.

Commentaar

Bij de heffing van inkomstenbelasting moeten de drie boxen nadrukkelijk worden onderscheiden, vanwege grote verschillen in heffingsmethodiek en tarieven. Maar deze uitspraak maakt duidelijk dat de muren tussen de boxen niet de kwaliteit hebben van de spreekwoordelijke Chinese muren. In de berechte casus was de verrekening ook economisch gezien een reële zaak.